

ऐरा

ऐन्द्रियकं, त्रि, (इन्द्रियेणानुभूयते । इन्द्रिय + वृच् ।) प्रत्यक्षम् । इन्द्रिययाहम् । इत्यमरः ॥ (व्याधिविशेषः । यथा,—

“मिथ्याभियोगहीनेभ्यो यो व्याधिरुपजायते ।
शब्दादीनां स विज्ञेयो व्याधिरैन्द्रियको बुधेः ॥
वेदनानामशान्तानामिद्येते हेतवः स्मृताः ।
सुखहेतुर्भवेत्स्वैकः समयोगः सुदुःखैः ॥
नेन्द्रियाणि न चैवार्थाः सुखदुःखस्य हेतवः ।
हेतुस्तु सुखदुःखस्य योगो दृष्टश्चतुर्विधः ॥
सन्तोन्द्रियाणि सन्त्यर्था योगो न च न चास्ति रक्त् ।
न सुखं कारणं तस्मात् योगएव चतुर्विधः ॥
नास्तेन्द्रियमनोबुद्धिगोचरं कर्म वा विना ।
सुखं दुःखं यथा यच्च बोद्धव्यं तत्तपोच्यते ॥
स्यर्ज्ञेन्द्रियसंस्पर्शः स्यर्शो मानस एव च ।
द्विविधः सुखदुःखानां वेदनानां प्रवर्त्तकः ॥
इच्छा हेतुमिका दृष्ट्या सुखदुःखात् प्रवर्त्तते ॥
दृष्ट्या च सुखदुःखानां कारणं पुनरुच्यते ।
उपादत्ते हि सा भावान् वेदनाश्रयसंज्ञकान् ॥
स्युच्यते नानुपादाने न स्युच्ये वेत्ति वेदनाः ।
वेदनानामधिष्ठानं मनो देहश्च सैन्द्रियः ॥
केशलोमनखाप्राणमलद्रवगुणैर्विना” ।
इति चरके शारीरे १०ः ॥

ऐन्त्री, स्त्री, (इन्द्रस्य शकस्य इयम् । इन्द्र + “तस्ये-
दम्” । ४ । ३ । १२० । इत्यण् । टिड्ढेति । ४ । १ ।
१५ । डीप् ।) शची । (यथा, मार्कण्डेये ८८ । २० ।
“वचहस्ता तथैवैन्त्री गजराजोपरि स्थिता” ।
इन्द्रस्य योगेश्वर्यशालिनो महादेवस्य पत्नी ।)
दुर्गा । इति शब्दरत्नावली ॥ अलक्ष्मीः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ इन्द्रवारुणी । इति रत्नमाणा ॥
राखाल शसा इति भाषा । पूर्वा दिक् । इत्य-
मरटीकायां रमानाथः ॥ एला । इति राज-
निर्घण्टः ॥ एलाचि इति भाषा ।

“यच्छाङ्गमैन्त्री नलिनानि दूर्वा” ।

इति सूत्रे ३ अध्याये । चरकैकोक्तम् ॥

ऐमी, स्त्री, (इम इत्याख्यास्वस्याः । इम + “प्रज्ञा-
दिभ्यश्च” । ५ । ४ । ३८ । इति ष्यञ् + डीप् ।)
हलिषोभा लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

ऐरावणः, पुं, (इराया जलेन वगति शब्दायते इति ।
इरा + वण + पचाद्यच् । तत इरावणएव स्वार्ये
प्रज्ञाद्यच् ५ । ४ । ३८ । यदा इरा-सरा वनमु-
दकं यस्मिन् । पूर्वपदादिति ८ । ४ । ३ । णत्वम् ।
तत्र मवः । इरावण + ष्यञ् ।) ऐरावतहस्ती इत्य-
मरः ॥ यथा, महाभारते १ । १८ । ४१ ।
“श्वेतैर्दन्तैश्चतुर्भिर्लु महाकायस्ततः परम् ।
ऐरावणो महानागोऽभवदष्टभृता धृतः” ॥

ऐरावतं, स्त्री, (इरा जलानि सन्त्यस्मिन् । इरा +
मनुप् । इरावान् मेघः । तत्र भवः । इत्यण् । जल-
वति मेघे सूय्यकरपतनादस्योत्पत्तेस्तथात्वम् ॥)
इन्द्रस्य ऋतुदीर्घधनुः ।

इति मेदिनी ॥ रामधनुक् इति भाषा ॥

ऐरावतः, पुं, (इरा जलानि विद्यतेऽस्मिन् । मनुप् ।
इरावान् समुद्रः । तत्र भवः इति । इरावत् + ष्यञ् ।

ऐशा

समुद्रमथनोत्थितत्वादस्य तथात्वम् । यदा इरा-
वत्या विद्युत् अयं तस्येदमित्यण् ४ । ३ । १२० ।)
इन्द्रहस्ती । स तु शुक्रवणः चतुर्दन्तः समुद्र-
मथनोत्थितः पूर्वदिग्गजश्च । तत्पर्यायः । अथ-
मातङ्गः २ ऐरावणः ३ अथमवल्लभः ४ । इत्य-
मरः ॥ श्वेतहस्ती ५ चतुर्दन्तः ६ मल्लनागः ७
इन्द्रकुञ्जरः ८ हस्तिमल्लः ९ सदादानः १० । इति
जटाधरः । सुदामा ११ श्वेतकुञ्जरः १२ गजायणीः
१३ नागमल्लः १४ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
कुमारे । ३ । २२ ।) (“ऐरावतास्फालनकर्कशेन” ।
“प्रादुर्घेयं पयोवाहं विद्युदैरावताविव” ।
इति रघौ । १ । ३६ ॥)
नागरङ्गः । जकुचरुत्तः । नागभेदः । इति मेदिनी ॥
“ऐरावतं दन्तशठमञ्जं शोणितपित्तहृत्” । इति
सूत्रे । ४६ अः । सुश्रुतेनोक्तम् ॥ (इरावत्या नद्याः
सन्निहृद्यो देशः । इरावती + ष्यञ् । यथा, महा-
भारते ३ । १६२ । ३३ ।

“नधुव परमाश्वानामैरावतपथे यथा” ॥)

ऐरावती, स्त्री, (इरा जलानि विद्यन्तेऽस्य इरावान्
मेघस्तस्य इयं । इरावत् + “तस्येदम्” । ४ । ३ ।
१२० । इति ष्यञ् + डीप् ।) विद्युत् । विद्युद्विशेषः
इति मेदिनी ॥ ऐरावतभार्या । इत्यमरटीकायां
स्वामी । वटपत्नीरुत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पञ्चालदेशीयनदीविशेषः । अधुना रावी इति
ख्याता । (उत्तरमार्गे नक्षत्रविशेषाणां संज्ञाभेदः
यथा ।

“पृथ्वाश्लेषा तथादित्या वीधो चैरावती स्मृता” ॥)

ऐरियं, स्त्री, (इरिये उषरभूमौ भवम् । इरिय +
ष्यञ् ।) पांशुकलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(पांशुकलवणेऽस्य विवरणं ज्ञेयम् ॥)

ऐरेयं, स्त्री, (इरा + ङ्क् ।) मद्यम् । इरा एव ऐरेयं
स्वार्थे ष्यप्रत्यये लुङिः । (यत्रास्य व्यवहार-
स्तदयथा,—

“ऋतेऽप्यूर्द्धमश्चैवमैरेयास्तसरास्वतेः” ।

इति वैद्यककृपायसिंघे विदग्धधिकारे ॥)

ऐलः, पुं, (इलाया अपत्यं पुमान् । इला + ष्यञ् ।)

इलापुत्रः । स तु चन्द्रवंशीयो राजा पुरूरवाः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा महाभारते । १ । ७५ । १७ ।

“पुरूरवास्ततो विद्वानिलायां समपद्यत ।

सा वै तस्याभवन्माता पिता चैवेति नः श्रुतम्” ॥

“घट् सुता जज्ञिरेऽप्यैलादायुर्द्धमानमावसः” ॥ २४ ॥

ऐलबालुकं, स्त्री, (ऐलबालुकमेव । स्वार्थे ष्यञ् ।) ऐल-
बालुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥

ऐलविणः, पुं, (ऐलविणाया अपत्यं पुमान् । ऐल-
विण + ष्यञ् ।) ऐलविणापुत्रः । स तु कुबेरः ।
इत्यमरः ॥ तस्य रूपान्तराणि । रेड्विडः । रेड्वि-
विणः । ऐलविणः ॥

ऐलेयं, स्त्री, ऐलबालुकनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः ॥
(ऐलबालुकशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ॥) (पुं,
इलाया अपत्यम् । इला + ङ्क् । मङ्गलः । भूमिः ।
पुरूरवाः ॥)

ऐशानी, स्त्री, (ईशानस्य महादेवस्य इयम् । ईशान

ऐश

+ “तस्येदम्” । ४ । ३ । १२० । इति ष्यञ् +
डीप् ।) ईशानकीयाः । इति जटाधरः ॥ (“ऐ-
शानीकमतो रेखा” इति स्मृतिः । “ऐशान्यां
मरणं भुवं निगदितं दिग्गजं खड्गदे” । इति
तिथितत्त्वम् ॥)

ऐशिकः, त्रि, (ईशस्य अयम् । ईश + ईकञ् ।)
ईश्वरसम्बन्धी । ईश्वरे इति भाषा ॥

ऐशी) त्रि, (ईशस्य ईश्वरस्य च इयम् ।
ऐश्वरी) ईश + ईश्वर + ष्यञ् + डीप् ।) ईश्वर-
सम्बन्धी । ईश्वरे इति भाषा ॥

ऐश्वर्यं, स्त्री, (ईश्वरस्य भावः । ईश्वर + ष्यञ् ।)
ईश्वरधर्मः । तत्पर्यायः । विभूतिः २ भूतिः ३ ।
स चाष्टविधो यथा । अहिमा १ अहिमा २
प्राप्तिः ३ प्राकान्तम् ४ महिमा ५ ईशित्वम् ६
वशित्वम् ७ कामावशायिता ८ । इत्यमरः ॥
“ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यज्ञसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव वसां भग इतीकृता” ॥

इति पुराणम् । “ऐश्वर्यमपि बुद्धिधर्मः यतो-
ऽहिमादिप्रादुर्भावः” । इति वाचस्पतिमिश्रः ।
सम्पत्तिः । प्रभुत्वम् । नियन्तृत्वम् ।
यथा रघुवंशे । १२ । ६६ ॥

“तस्मै निशाचरैश्वर्यं प्रतिशुभाव राघवः” ॥
इति ॥

ऐश्वर्यकर्मणा, [न] पुं, (ऐश्वर्यं कर्म यस्य ।) ईश्वर-
सम्बन्धिकर्मण्युक्तः । तत्पर्यायः । इरुच्यति १ प-
त्यते २ क्षयति ३ राजति ४ । इति चत्वार
ऐश्वर्यकर्मणाः । इति वेदनिर्घण्टौ २ अध्यायः ॥
ऐश्वर्यः, [स्व] ष्य, (अस्मिन् वत्सरे इति । “सद्यःपत्-
त्यरार्थेष्वमः” ५ । ३ । २२ । इति इदम् इष्ट् सम-
सन्प्रत्ययश्च संवत्सरे निपात्यते ।) वर्त्तमानवत्सरः ।
इत्यमरः ॥

ऐश्वर्यकर्मणा, त्रि, (ऐश्वर्यमोभवः । “ऐश्वर्यमो-
ज्यतरस्या” । ४ । १ । १०५ । इति शैबिकेष्वर्षेषु पक्षे
शुक्ल तुट् च ।) ऐश्वर्यसम्बन्धी । एह वत्सरे इति
भाषा । इति पाणिनिः ॥ ७ । २ । १०५ ॥

ऐश्वर्यकर्मणा, त्रि, (ऐश्वर्यमोभवः । ऐश्वर्यमो-
हसिति पक्षे लृप् ।) ऐश्वर्यकर्मणाः इति पाणिनिः ॥

ऐश्वर्यकर्मणा, त्रि, (इह + ङ्क् ।) इह भवम् । इहकालेर
इति भाषा । इति आकरणम् ॥ (यथा भागवते
५ । १४ । ३२ । “अधिदुग्धमवद्वैहिकार्थेषु रस्यन्
यथा वाकरः सुतदारवत्सुणो थवायक्ष्णः” ॥)

ऐश

ऐश्वर्यकर्मणा, त्रि, (ऐश्वर्यमोभवः । “ऐश्वर्यमो-
हसिति पक्षे लृप् ।) ऐश्वर्यकर्मणाः इति पाणिनिः ॥
“ए रे तु ऋणतानयावोसौ कण्ठौष्ठजौ स्मृतौ” ॥
स तु ऋणो न भवति । दोषः नृत्तश्च भवति ।
(प्रत्येकं उदात्तानुदात्तस्वरितभेदैस्त्रिविधोऽपि
अनुनासिकाननुनासिकभेदाभ्यां यष्टिः । श्तेन
दादेशविध एव निर्वातिः ।)